

Konservative Folkeparti mener heller ikke, at regeringen i forsvarsforbeholdene er bundet af at skulle nægte enhver diskussion om, hvorvidt man på en eller anden måde kan finde metoder til at gøre den europæiske våbenindustri mere konkurrencedygtig. Det mener vi ikke den er, men regeringen kan have en anden opfattelse.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at regeringen har frie hænder her, så den altså også kan forhandle på en sådan måde, at vi kan bevare nogle af de arbejdspladser, der er i Europa, og at vi kan blive mere konkurrencedygtige, for våbenene skal jo produceres et eller andet sted.

Jørn Jespersen (SF):

Som det allerede er nævnt flere gange, skal beslutningsforslaget fra Enhedslisten ses på baggrund af Kommissionens meddelelse af den 25. januar i år, og i den meddelelse hedder det, at afslutningen på den kolde krig har betydet et drastisk fald i efterspørgslen efter forsvarsmateriel og en heraf følgende krise i forsvarsmaterielsektoren. Det kunne også siges på en anden måde: Arbejdsløsheden skal altså bekæmpes på EU-niveau via fabrikation af våben. Det er absolut ikke SF's model, og vi synes, det er en uhyggelig udvikling, vi kan se foran os.

Vi deltager derfor i øvrigt sammen med Enhedslisten i en europæisk aktion, som med et åbent brev til de europæiske regeringer indtrængende opfordrer til, at regeringskonferencen ikke styrker EU's militære dimension. I henvendelsen til regeringerne hedder det bl.a., at de europæiske staters sikkerhed på ingen måde er et rent militært anliggende. Snarere kan sikkerheden alene etableres på grundlag af et sammenhængende koncept, hvor stærke økonomiske, sociale og miljømæssige elementer må spille en væsentlig rolle sammen med internationalt aftalte skridt, der fører til afmilitarisering og nedrustning, og for at konceptet kan blive realistisk og gennemførligt, må der ydermere ske en meningsudveksling med stater, der ikke er med i EU.

I den nuværende situation, hvor der ikke findes nogen alvorlige trusler mod sikkerheden, vil en styrkelse af den militære dimension styre EU's udvikling i en forkert retning, og i så fald vil medlemsstaterne give første prioritet i deres sikkerhedspolitik til en styrkelse af den militære kapacitet og til EU's militære operative formåen.

På den baggrund er SF selvfølgelig helt enig i intentionerne i Enhedslistens beslutningsforslag, og vi regner egentlig også med, at den radikale udenrigsminister er enig i disse intentioner.

Annette Just (FP):

For at ingen behøver at være i tvivl, er Fremskridtspartiet modstander af, at EU får en militær dimension. Derfor har vi også været modstandere af, at EU har talt om at overtage WEU som den militære arm og derved altså få en militær dimension.

Men dette forslag omhandler rent faktisk ikke, om vi skal have en militær dimension i EU; det er et spørgsmål om, hvorvidt en vis form for en våbenproduktion i EU-regi skal være tilladt. Derfor vil jeg sige, at hvad angår de to første punkter er jeg fuldstændig med, når Enhedslisten siger, at vi ikke skal røre ved Maastricht-Traktatens artikel 223, som netop giver mulighed for en militær dimension, og at vi skal sige nej til ethvert forslag, som begrænser medlemsstaternes ret til selvstændigt at fastsætte regler om kontrol, våbenproduktion og våbeneksport.

Men når vi kommer til, at Enhedslisten også vil have, at EU's midler ikke må bruges til militære formål, herunder forskning og udvikling af våben og krigsmateriel, må jeg spørge Enhedslisten, om de synes, det var så forfærdeligt, hvis man nu brugte nogle af disse forskningspenge til f.eks. at udvikle minerydningsudstyr. Tænk, jeg synes, det ville være en god idé, og Fremskridtspartiet er enig i, at når vi taler om minerydningsudstyr, som bl.a. kunne bruges i det tidligere Jugoslavien, ville det være en brandgod idé for EU at sætte noget i værk, således at vi ikke mistede så mange gode mænd på den bekostning.

Dermed altså også sagt, at der er noget, vi er enige om at vi kan bruge EU til. Det kan bruges til militært udstyr, men det kan altså også ende med forskning i noget, man kan bruge til at fjerne miner med. Det synes vi faktisk ville være en brandgod idé, og derfor ønsker vi ikke, at der lægges så skarpe retningslinjer ind, at EU's forskningsprojekter ikke også kunne være brugt til noget, der eventuelt hen ad vejen kunne være anvendt til krigsmateriel.

Jeg håber, Enhedslisten forstår den sondring, jeg laver dér, for det er for os utrolig vigtigt, at vi beholder vores militære sikkerhedsnet i NATO, og at der ikke bliver rørt ved det. Vi har jo tudet ørerne fulde over for de fleste politikere om, at et forbehold i Edinburgh ikke var nok. Vi skulle have forhindret, at der var mulighed for, at EU kunne få en militær dimension. Men det har ikke noget med dette at gøre, der drejer sig om, hvorvidt vi skal have lov til at producere.